

Шаховски савез
Србије
Дисциплински суд
Предмет бр. 80
Дана 7.8.2024. године
Београд

Дисциплински суд Шаховског савеза Србије у већу састављеном од судија Александра Багаша, председника већа, Душана Ковачевића и Срђана Радовановића, чланова већа, уз учешће Гордане Миловановић, записничара, у дисциплинском поступку против окривљене , због дисциплинског прекршаја поступци који доводе до неправилног исхода и такмичења из члана 7 став 1 тачка 1 Дисциплинског правилника ШСС, одлучујући о приговору-жалби браниоца окр. , адв. поднетој против одлуке Дисциплинског суда Шаховског савеза Србије бр. 80 од 12.6.2024. године, као и о поднетим трошковницима, у седници већа одржаној дана 7.8.2024. године, донео је,

ОДЛУКУ

Одбацује се као недозвољен приговор – жалба, браниоца окр. , адв. поднет против одлуке Дисциплинског суда Шаховског савеза Србије бр. 80 од 12.6.2024. године.

Одбија се као неоснован захтев адв. за накнаду трошкова поступка, поднет на име писмене одбране и жалбе на одлуку Дисциплинског суда Шаховског савеза Србије бр. 80 од 12.6.2024. године.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Одлуком Дисциплинског суда Шаховског савеза Србије бр. 80 од 12.6.2024. године, окр. је оглашена кривом због дисциплинског прекршаја поступци који доводе до неправилног исхода и такмичења из члана 7 став 1 тачка 1 Дисциплинског правилника ШСС, те јој је суд изРЕКАО меру забране обављања свих дужности у Шаховском Савезу Србије и меру исключања из Шаховског Савеза Србије на период од 5 (пет) година.

Против означене одлуке бранилац окр. адв.

је доставила приговор због неправилно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, уз навођење разлога због којих сматра да је првостепена одлука незаконита.

Веће Дисциплинског суда Шаховског савеза Србије је предходно преиспитало благовременост и дозвољеност изјављеног приговора па је нашло да је приговор недозвољен.

Наиме, у одлуци бр. 80 од 12.6.2024. године, односно у поуци о правном леку, јасно је наведено да се ова одлука може побијати жалбом која се подноси Сталном спорском арбитражном суду, при Спортском савезу Србије у року од 15 дана од дана пријема одлуке, а преко Дисциплинског суда Шаховског савеза Србије.

Веће Дисциплинског суда Шаховског савеза Србије је и кроз првостепену одлуку навело да је имало на уму чињеницу да је дисциплински поступак прописан како одредбама Статута ШСС од 24.12.2016. године, тако и одредбама Дисциплинског правилника ШСС од 18.12.2012. године, који супротно од статутарне обавезе усклађивања, није усклађен са одредбама Статута, али је и даље на снази. Стога се ово Веће водило општим правилима која се односе на хијерархију правних аката, па је закључило да је Статут правни акт са већом правном снагом од Дисциплинског правилника, због чега је ово Веће примењивало током поступка само оне одредбе Дисциплинског правилника које нису у супротности са одредбама Статута, а у супротном случају, примењивање су непосредно одредбе Статута ШСС.

Имајући у виду да и у погледу органа којем се подноси жалба на одлуку већа Дисциплинског суда Шаховског савеза Србије, Дисциплински Правилник није усклађен са Статутом будући да исти у члану 37 прописује да се одлуке Дисциплинске комисије могу побијати приговором који се подноси Извршном одбору Шаховског савеза Србије док је чланом 56 Статута Шаховског савеза Србије прописано да је против одлуке Дисциплинског суда допуштена жалба Сталном спорском арбитражном суду при Спортском савезу Србије, то је ово Веће и у погледу поуке о правном леку применило одредбе Статута, имајући у виду да се ради о акту веће правне снаге са којим је Дисциплински правилник требао бити усклађен, те адв. и није имала ниједан правни разлог да сама одређује надлежност другостепеног органа, будући да је Статутом одређен орган који одлучује о жалби изјављеној против одлуке Дисциплинског суда Шаховског савеза Србије а што је у поуци о правном леку и наведено.

Осим тога, Дисциплинским Правилником на који се позива адв.

је прописано да се одлуке Дисциплинске комисије могу побијати приговором који се подноси Извршном одбору Шаховског савеза Србије, при чему постојање Извршног одбора није прописано Статутом. Самоиницијативно уподобљавање Извршног одбора са Управним одбором Шаховског савеза Србије од стране адв. , није прихватљиво из разлога што адв. није овлашћена да врши ту врсту уподобљавања органа, посебно имајући у виду чињеницу да чланом 40 Статута Шаховског савеза Србије није прописана надлежност Управног одбора да одлучује о жалбама поднетим против одлука Дисциплинског суда Шаховског савеза Србије.

Дакле, правних разлога за упућивање приговора Извршном-Управном одбору није било, имајући у виду све напред изнете разлоге који су свакако били познати и адв.

Међутим, ово веће је приликом преиспитивања дозвољености изјављеног приговора утврдило да је адв. арбитар Сталног спортског арбитражног суда Спотског савеза Србије.

Дакле и поред чињенице да је адв. арбитар Сталног спортског арбитражног суда Спотског савеза Србије те да је по налажењу овог већа она била дужна да се изузме из поступања у овом предмету посебно у поступку писања жалбе о којој одлучује Стални спортски арбитражни суд Спотског савеза Србије у ком је она арбитар, она то не чини већ у жељи да остане у предмету (разлози могу бити различите природе од жеље да се наплате трошкови поступка до чисто алtruистичких разлога односно жеље да помогне свом клијенту...) она се позива на одредбе Дисциплинског Правилника које се евидентно не могу применити и поред чињенице да је кроз поуку о правном леку упућена на орган који је надлежан за одлучивање о жалби.

Одредбом члана 18. став 1. Правилника о Сталном спортском арбитражном суду при Спортском савезу Србије прописано је да чланови Арбитражног суда, као и лица запослена или ангажована у органима и радним телима Савеза, не могу давати, писмено или усмено, мишљења или савете, нити могу бити пуномоћници или саветници у споровима који се води пред Арбитражним судом или који су у надлежности Арбитраже.

Одредбом става 5. истог члана прописано је да кршење обавеза из ст. 1. и 2. овог члана представља дисциплински прекрај за који Председник Арбитражног суда може изрећи, у зависности од тежине преступа, починиоцу следеће дисциплинске мере: опомена; јавна опомена; забрана обављања спортских активности, односно дужности у Савези и код чланова Савеза (непосредним и посредним) до 6 месеци.

Имајући у виду цитиране одредбе Правилника о Сталном спортском арбитражном суду при Спортском савезу Србије, те чињеницу да је адв.

као арбитар истог суда евидентно упозната са истим, те да је уместо што подноси приговор очигледно ненадлежном органу, имала обавезу да се изузме из поступања у овом предмету јер се ради о неспортивим дужностима које иtekако изазивају сумњу у њену непристрасност, она се ипак одлучила за пут да се оглуши о етичке принципе како адвокатуре тако и Арбитражног суда као и о одредбе Правилника о Сталном спортском арбитражном суду при Спортском савезу Србије, настављајући да поступа у предмету у ком није могла да поступа јер је евидентно знала да се ради о предмету који може доћи у надлежност Арбитражног суда, при чему је у истом предмету наставила да поступа и након доношења првостепене одлуке у којој из поуке о правном леку произлази да је за даље поступање надлежан Арбитражни суд у ком је она арбитар, кршећи на тај начин по налажењу овог већа како етичке тако и правне норме. Из наведених разлога, ово веће је закључило да адв. не може да има својство браниоца нити може да заступа окр. ге да је стога приговор-жалба коју је изјавила недозвољена, јер је поднета од стране неовлашћеног

лица, односно од лица које нема право да заступа окр. посебно у овој фази поступка. Наиме, ово веће је стало на становиште да у моменту доношења ове одлуке али и изјављивања жалбе сасвим сигурно адв. није била овлашћена за подношење било каквог правног лека те да је о томе била дужна да обавести како овај суд тако и окривљену којој је на овакав начин ускраћено право на преиспитивање првостепене одлуке. Међутим овај суд је имао у виду и чињеницу да је окр. сама изабрала адвоката који ће је заступати те да је мала вероватноћа да није била упозната са чињеницом да је адв. арбитар у Арбитражном суду Спртског савеза Србије.

Веће је донело одлуку да се одбије као неоснован захтев за накнаду трошкова поступка који је поднела адв. на име писмене одbrane

и то износ од 31.500,00 динара као и за састав жалбе на одлуку Дисциплинског суда Шаховског савеза Србије бр. 80 од 12.6.2024. године износ од 63.000,00 динара, имајући у виду да се ради о адвокатици која није имала право да заступа током овог поступка у ком је поступала супротно етичким и правним нормама, те јој стога не припадају никакви трошкови поступка и то како адвокатици тако ни за радње које је током поступка предузимала адв.

О даљим мерама у односу на адв. ће одлучивати ШСС.

Са свега напред изнетог, Дисциплински суд ШСС је донео одлуку као у диспозитиву.

Записничар
Гордана Миловановић

Председник дисциплинског већа-судија
Александар Багаш

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове одлуке, дозвољена је жалба
Сталном спортском арбитражном суду,
при Спортском савезу Србије у року
од 3 дана од дана пријема одлуке, преко
Дисциплинског суда Шаховског савеза Србије.

Доставна наредба:
Одлуку доставити
1 Адв.

За тачност отправка

И будите добијате

СТАВЉЕНО НА ОГЛАШНУ ТАБЛУ У СЕДИШТУ
ШАХОВСКОГ САВЕЗА СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ, УЛИЦА
НУШИЋЕВА 25 НА ДРУГОМ СПРАТУ, ДАНА
08.08.2024. ГОДИНЕ. *Prez. sedištece večeras*

H. M. 2024.